

C/2024/3619

17.6.2024

Sag anlagt den 2. april 2024 – Novis mod Kommissionen

(Sag T-179/24)

(C/2024/3619)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni og Novis Poistovňa a.s. (Bratislava, Slovakiet) (ved advokaterne A. Börner og S. Henrich)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgtes formelle udtalelse C(2022)6455 final dateret den 13. september 2022 (»den anfægtede retsakt«) annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt i henhold til artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder Union (»chartret«), idet sagsøgte ikke gav sagsøger mulighed for at blive hørt forud for vedtagelsen af den anfægtede retsakt.

Eftersom sagsøgte holdt den anfægtede retsakt og dens udarbejdelse hemmelig for sagsøgeren, blev sagsøgeren ikke informeret om, og fik ikke lejlighed til at gøre sig bekendt med, de underliggende faktiske forhold og oplysninger og fik tværtimod først kendskab til den af sagsøgte vedtagne anfægtede retsakt gennem sagsøgtes pressemeddelelse af 13. september 2022, hvilket udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt i henhold til chartrets artikel 41, stk. 2, litra a).

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til aktindsigt i sagsøgtes sagsakter i henhold til chartrets artikel 41, stk. 2, litra b).

Eftersom sagsøgte holdt den anfægtede retsakt og dens udarbejdelse hemmelig for sagsøgeren, forhindrede sagsøgte sagsøgerens aktindsigt i sagsakter vedrørende sagsøgeren, hvilket udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende ret til aktindsigt som sikret ved chartrets artikel 41, stk. 2, litra b).

3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en retfærdig administrativ procedure, herunder sagsøgerens deltagelsesrettigheder i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1 og 2, og udøvelse af skønsmålsbeføjelser.

Eftersom sagsøgte holdt den anfægtede retsakt og dens udarbejdelse hemmelig for sagsøgeren, undlod sagsøgte at opretholde de grundlæggende principper om retfærdige administrative procedurer, herunder sagsøgerens deltagelsesrettigheder, og en retfærdig udøvelse af skønsmålsbeføjelser, hvilket udgør en tilsidesættelse af retten til en upartisk behandling, navnlig pligten til at udvise omhu i udarbejdelsen af administrative afgørelser, jf. chartrets artikel 41, stk. 1. Sagsøgte baserede udelukkende sin anfægtede retsakt på de oplysninger, der var fremlagt af den nationale kompetente myndighed, Národná Banka Slovenska (»den nationale kompetente myndighed«), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (»EIOPA«). En efterprøvelse af de oplysninger, der var indhentet fra EIOPA og/eller den nationale kompetente myndighed, ville have været af særlig vigtighed henset til de eksistentielle konsekvenser af den anfægtede retsakt for sagsøgeren.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til effektive retsmidler og til en upartisk domstol i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1.

Eftersom sagsøgte holdt den anfægtede retsakt og dens udarbejdelse hemmelig for sagsøgeren, underminerede sagsøgte ulovligt sagsøgerens muligheder for at udøve sin grundlæggende ret til at blive hørt og til aktindsigt som fastsat i chartrets artikel 41, stk. 2, litra a) og b). Sagsøgte tilsidesatte samtidigt sagsøgerens grundlæggende ret til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang som sikret i chartrets artikel 47.

5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, eftersom sagsøgte ikke i tilstrækkelig grad har undersøgt, fastlagt og vurderet de relevante forhold, på grundlag af hvilke den anfægtede retsakt blev udstedt.

Artikel 17, stk. 3, 4 og 7, i forordning nr. 1094/2010 opstiller en indirekte tretrinsproces med ansvarstyper for EIOPA, sagsøgte og den nationale kompetente myndighed, som er opsplittede, overlappende og endda dupliserede mellem de tre organer. Til trods for klare indikationer af den forøgede risiko for fejkommunikation og fejl og de alvorlige konsekvenser af den anfægtede retsakt undlod sagsøgte at foretage en fyldestgørende undersøgelse.

6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at den anfægtede retsakt udgør magtmisbrug ved at overskride de iboende begrænsninger for myndighedens beføjelser i medfør af artikel 17 i forordning nr. 1094/2010.

Ved bevidst at udstede en de facto-afgørelse med en specifik instruks til den nationale kompetente myndighed om at tilbagekalde en specifik virksomheds licens (i stedet for at benytte en fremgangsmåde med en afgørelse truffet af EIOPA i henhold til artikel 17, stk. 6, i forordning nr. 1094/2010 eller en procedure i henhold til artikel 258 TEUF), ignorerede sagsøgte bevidst, at formelle udtalelser i henhold til artikel 288, stk. 5, TEUF ikke er bindende, og foretog en materiel overskridelse af de iboende begrænsninger for myndighedens beføjelser i henhold til artikel 17 i forordning nr. 1094/2010. Dette udgør magtmisbrug i medfør af EU-retten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24.11.2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT 2010, L 331, s. 48).